

A Kárpát-medence demográfiai helyzete

Nemrég jelent meg a *Demográfiai tél – A modernizáció sötét oldala* című könyvem a Gondolat Kiadó gondozásában. Ebben a kiadványban mellett érvelek, hogy termékenységi arányszám csökkenését, amely a világban tapasztalható, a modernizáció okozza. A népességrobbanás problémájával küzdő magas termékenységű régiókban (Afrika, Nyugat-Ázsia) ez a folyamat hasznos, viszont az alacsony termékenységűekben (Európa, Észak-Amerika, Kelet-Ázsia) egyre súlyosabb demográfiai válságot okoz. Az elemzés fókuszában ez utóbbi probléma áll.

Sokan úgy gondolják, hogy ez a két demográfiai folyamat kiegyensúlyozza egymás hatását: az előbbi régió pótolja az utóbbi lakosságát. Ez a nézet több szempontból is hibás. Egyrészt az exponenciális mértékű növekedést nem lehet kiegyensúlyozni az exponenciális mértékű csökkenéssel. Európa lakossága nem tud olyan mértékben csökkenni, hogy ellensúlyozza Afrika népességrobbanását. Másrészt ez a folyamat gyorsan homogenizálja az emberiséget, hiszen felszámolja a rasszok és etnikumok sokféleségét. Azaz a globalista ideológia az emberiség sokféleségét veszélyezteti. (Lásd *Strukturális sokféleség vagy globalizáció* című tanulmányom

a Valóságban, 2018/8.) Harmadrészt minden népnek és nemzetnek joga van ahhoz, hogy a saját kulturális, nyelvi és etnikai identitását megőrizve maradjon fenn. A népeknek ezt a jogát a globalista ideológia szintén veszélyezteti.

Korunk demográfiai válságaira a helyes választ a reprodukciós szintű termékenység arányszám jelenti, amely a fejlett világban a 2,1 gyerek/nő. Tehát minden népnek és nemzetnek erre a termékenység értékre kell törekednie, mert csak így kerülhetők el a rossz demográfiai folyamatok, úgymint népességrobbanás, tömeges migráció, elöregedés, népességfogyás, népességcsere stb. A következőkben a könyvből idézek egy rövidebb részletet (106–109. oldal), amely a Kárpát-medencével érintkező országok demográfiai folyamatait tekinti át.

....

Annak érdekében, hogy a szomszédos országok demográfiai folyamatait értelmezni tudjuk, összehasonlításképp a világ és Európa demográfiai mutatóit is vizsgálom. Az elemzés szándékosan a menekültválság előtti, 2014-es adatokat használja. Ahogy a fák évgyűrűiben, úgy a demográfiai folyamatokban is minden év számít. A későbbi évek nem írják felül és nem érvény-

	Születés/ halálozás, 1000 főre	Természe- tes növe- kedés [%]	TTA: 1970 [gye- rek/nő]	TTA: 2013 [gyerek/ nő]	Népesség növekedésé- nek aránya: 2050/ 2014	Nettó migrációs arány [1000 főre]	15 évnél fi- atalabb/65 évnél időseb- bek aránya [%/%]
Világ	20/8	1,2	4,7	2,5	1,3	–	26/8
Európa	11/11	0,0	2,3	1,6	1,0	2	16/17
Szlovénia	10/9	0,1	2,2	1,5	1,0	0	15/17
Szlovákia	10/10	0,1	2,4	1,3	0,9	0	15/14
Ausztria	9/9	0,0	2,3	1,4	1,1	6	14/18
Horvátország	10/13	–0,3	1,8	1,6	0,8	–1	15/19
Románia	10/12	–0,3	2,9	1,3	0,8	0	16/16
Ukrajna	11/15	–0,4	2,1	1,5	0,7	1	15/15
Magyarország	9/13	–0,4	2,0	1,3	0,9	1	14/17
Szerbia	9/14	–0,5	2,4	1,4	0,9	0	14/18

telenítik a korábbi évek demográfiai hatásait. A régió jövője szempontjából a 2014-es év ugyanolyan fontos, mint a jelenlegi év.

A Kárpát-medencével érintkező országok demográfiai mutatói. Az országokat a természetes növekedés mértéke alapján rendeztem, azonosság esetében a 2013-as TTA értékét vettem figyelembe. (Forrás: Population Reference Bureau. World Population Data Sheet, 2014.)

Az emberiség a „demográfiai növekedés”, míg Európa a „demográfiai egyenlőség” állapotában van. Európában a születési arány majdnem fele (11‰) a világtágnak, és a teljes termékenységi arányszám (TTA) is sokkal kisebb (1,6 gyerek/nő). Ezzel párhuzamosan a fiatalok és az idősök aránya is drámai különbséget mutat, hiszen Európában az idősök aránya a magasabb. A nettó bevándorlás Európában még csak +2 ezrelék volt 2014-ben.

A *természetes szaporodás* szempontjából a régió országai három csoportba sorolhatók: növekvő (Szlovénia és Szlovákia), egyenlő (Ausztria) és fogyó (a másik öt ország). A születési arányszámok alapján más a sorrend, mert Ukrajna élre kerül, míg Ausztria, Magyarország és Szerbia hátra.

A *nettó migráció* Ausztria esetében kiugróan magas (6 fő 1000 lakosra vonatkoztatva). Ez lényegesen magasabb, mint az európai átlag (2/1000 fő). A 6 ezrelékes bevándorlási arányt érdemes összehasonlítani a 9 ezrelékes születési számmal. Vagyis az Ausztriába „érkezett új osztrákoknak” – legyenek azok újszülöttek vagy bevándorlók – majdnem a fele bevándorló volt. Ráadásul az újszülöttek egy része a korábbi bevándorlók gyerekei, akiknek az identitása mindig kérdéses. Az osztrák nép fennmaradása szempontjából az a kulcskérdés, hogy képes-e asszimilálni a bevándorlókat, vagy sem. Ha igen, akkor Ausztria az osztrákok alacsony termékenysége mellett is képes önmagát stabilizálni, ha nem, akkor Ausztria vallásában, kultúrájában, etnikumában és végül talán nyelvében is olyan mértékben át fog alakulni, hogy a mai értelemben vett Ausztria eltűnik. Tehát miközben Ausztria lakossága mennyiségi szempontból közel áll az állandó népesség állapotához, de kulturálisan rendkívüli kockázatnak teszi ki magát.

A termékenységi arányszám 1970-ben lényegében még ideális volt Európában és a régióban. Csak Horvátországban nem érte el a kettes értéket. A legmagasabb termékenységi arány Romániát (2,9 gyerek/nő) jellemezte, összefüggésben az 1966/770-es dekrétummal. 2014-ben a legmagasabb értéket Horvátország (1,6 gyerek/nő), míg a legalacsonyabb értéket Szlovákia, Magyarország és Románia (1,3 gyerek/nő) képviselte. Tehát a vizsgált 40 évben Horvátországban csökkent a leglassabban a termékenység (–0,2 gyerek/nő), s így a régióban az utolsóból az első lett. A termékenység leggyorsabban Romániában csökkent (–1,6 gyerek/nő), a következő Szlovákia (–1,1 gyerek/nő) és Szerbia (–1 gyerek/nő).

A népességszám várható alakulását tekintve Ukrajna esetében a legrosszabbak a kilátások, ahol a lakosság a 2014-es adatok szerint 42,9 millióról 2050-re lecsökken 33,8 millióra. (A 2020-as adatok is hasonló értékeket mutatnak.) Ebben a leépülésben az alacsony termékenység mellett fontos szerepet játszik a magas halandóság is. Persze Ukrajna egy nagy létszámú ország, és ezért elvileg több ideje van arra, hogy a demográfiai válságot megoldja. Ugyanakkor az is igaz, hogy minél inkább előregszik egy társadalom, annál radikálisabb fordulatra van szükség a termékenység emelésében és a halandóság csökkentésében ahhoz, hogy megfordítsa ezt a negatív spirált.

Az előrejelzések szerint Szlovénia népessége az elkövetkező évtizedekben nem fog változni, és folyamatosan 2,1 millió fő marad. Bár Szlovéniában is alacsony a termékenységi arányszám (1,5 gyerek/nő), de jelenleg a születések száma még mindig meghaladja a halálozási számot. Szlovénia mint kis létszámú ország számára a demográfiai leépülés különösen súlyos problémát jelent, hiszen népének eltűnése gyorsan bekövetkezhet. Ráadásul egy kisebb országnak kisebb az asszimilációs képessége is. (A 2020-as adatok is egy majdnem stacionárius népesség képét mutatják.)

A népességszám várható alakulását tekintve legjobb kilátásokkal Ausztria rendelkezik, mivel lakossága 8,5 millióról (2014) 2050-re 9,4 millióra fog nőni, ami 1,1-szeres növekedést jelent. Ez a mérsékelt növekedés az alacsony termékenység (1,4 gyerek/nő) ellenére következik be,

és ebben fontos szerepet játszik az alacsony halandóság és a feltűnően magas bevándorlás. Tehát Ausztria demográfiai helyzete az alacsony termékenységi arányszám ellenére is jobb, mint a többi vizsgált országban, legalábbis ha tételezzük a bevándorlók sikeres asszimilációját. Erre Ausztriának két ok miatt is nagyobb esélye van, mint a többi országnak. Egyrészt az osztrákokra nem jellemző a kivándorlás, szemben a Kárpát-medence többi országával. Másrészt a német kultúrkörhöz tartozó Ausztria sokkal nagyobb asszimilációs erővel rendelkezik, mint a térség többi országa. (A 2020-as adatok is egy „erős” stacionárius népesség képét mutatják.)

A felhasznált demográfiai évkönyv nem tartalmaz adatokat a cigányság létszámáról. Pokol (2011, 45.) kutatásai szerint a 22 milliós Romániában körülbelül 2 millió cigány élt 2010-ben. Az általa idézett ENSZ-előjelzés szerint 2050-re az ország lakossága 18 millióra csökken, miközben a cigányság létszáma 4 millióra nő. Hasonló ten-

denciák láthatók Szlovákiában és Magyarországon is. Mivel a cigányságban nagyon magas a munkanélküliség, ezért ez tovább rontja az eltartók és eltartottak viszonyát.

„Ahogy tehát láthattuk, Kelet-Közép-Európa Bulgária, Szlovákia, Románia, Magyarország és Csehország által elfoglalt részén a mai, összességében nagyjából 55 milliós lakosság az ENSZ statisztikái szerint 2050-re nagymértékű előre-gedés mellett mintegy 43 millióra fog csökkenni. Az itt élő cigányság létszáma az összlakosságon belül a mai 4,6 millióról hozzávetőlegesen tízmillióra növekszik. A cigány etnikum 85%-os tartós munkanélküliségének lényegesebb csökkentése a jövőben is kizártnak tűnik, mert a cigányság belső csoportjain belül is [...] mindenhol a társadalomba legkevésbé integrálható oláh cigányok csoportjának létszáma mutatja a legnagyobb növekedést.” (Pokol Béla: *Európa végnapjai. A demográfiai összeroppanás következményei.* Kairosz Kiadó, Budapest, 2011, 65–66. oldal)

Római töredék II.